

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/116/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921010094
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6921010094.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., PhD a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného M. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 12. apríla 2022 o odvolaní obžalovaného M. Strýčka, proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T/29/2021 zo dňa 14.06.2021 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T/29/2021 zo dňa 14.06.2021 vo výroku o uloženom treste odňatia slobody, spôsobu jeho výkonu a vo výroku o treste zákazu činnosti.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného M. B., nar. XX.XX.XXXX v T. B., trvale bytom S. XX, okres T. B., podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výmere 400,- (štyristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol úmyselne zmariť, ukladá náhradný trest odňatia slobody na 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T/29/2021 zo dňa 14.06.2021 bol obžalovaný M. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 01.03.2021 o 17.10 h bol ako vodič na osobnom motorovom vozidle značky M. B., evidenčného čísla T zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Sobota na ulici L. Svobodu, pred bytovým domom č. XX v T. B. po tom, ako išiel v smere z ulice L. B. na ulicu Y., pričom bolo zistené, že menovaný nie je držiteľom vodičského oprávnenia a má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/48/2020 zo dňa 28.05.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2020, v trvaní 24 mesiacov, pričom následne mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/127/2020 zo dňa 09.12.2020, právoplatným dňa 17.12.2020, opätovne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo v trvaní 24 mesiacov.

Za to bol obžalovaný M. Strýček odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 3 (troch) rokov.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu. V písomnom vyhotovení odvolania uviedol, že namieta skutkové zistenia i právnu kvalifikáciu ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pričom osobitne namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu vecí prvostupňovým súdom. Poukázal, že okresný súd nevykonal na hlavnom pojednávaní výsluch svedkyne R. B., ani výsluch členov policajnej hliadky, ktorí ho v odstavenom motorovom vozidle kontrolovali. Druhý člen policajnej hliadky a slečna B. neboli ako svedkovia vypočutí ani v prípravnom konaní a ich výpovede tak ani nemohli byť ani len prečítané na hlavnom pojednávaní. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní na preukázanie spáchania skutku došlo len k prečítaniu výpovede jedného z dvoch členov policajnej hliadky, svedka C. W., z prípravného konania, ktorý nebol realizovaný kontradiktórnou formou. Vyslovil názor, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie sú zrejme podstatné skutkové okolnosti prípadu, najmä, kde stálo, resp. po ktorej ulici a akým smerom a rýchlosťou sa pohybovalo služobné motorové vozidlo, keď hliadka zaregistrovala vozidlo Škoda SUPERB, po ktorej ulici a akým smerom a rýchlosťou sa pohybovalo vozidlo Škoda SUPERB, v akej vzdialenosti od služobného vozidla PZ vozidlo Škoda SUPERB odbočilo na ul. L. B. a kde zaparkovalo pred vchodom bytového domu na ul. L. B. XX, T. B.. Na záver navrhol, aby krajský súd v súlade s ustanovením § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Keďže u obžalovaného v priebehu konania na odvolacom súde pominuli dôvody povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por., preto bolo ustanovenie obhajcu zrušené.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prehlásil, že sa priznáva ku skutku, vozidlo šoféroval on, pričom nevie vysvetliť, prečo na súde klamal, že vozidlo nešoféroval. Mrzí ho to a sľúbil, že už sa to nezopakuje. Navrhol, aby mu bol uložený peňažný trest, keďže pracuje.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného, pričom poukázal, že obžalovaný mal dostatok času na premyslenie si obhajoby.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolania obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejme, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Z jeho obsahu je tiež zrejme, ako sa vysporiadal s konkrétnou obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. V tejto súvislosti treba uviesť, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil, k akým zisteniam došiel na základe

konkrétnych vykonaných dôkazov, ako tieto dôkazy hodnotil. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu zistil, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal dostatočným spôsobom a odvolací súd ich akceptuje.

Pokiaľ ide o skutkové okolnosti odvolací súd konštatuje, že obžalovaný M. B. na hlavnom pojednávaní okresného súdu učinil vyhlásenie o svojej nevine. Prehlásil, že predmetné motorové vozidlo nevedol. Toto jeho prehlásenie bolo v rozpore s jeho doznanim počas výsluchu v prípravnom konaní, keď po zákonom poučení uviedol, že plne súhlasí s obsahom uznesenia, ako aj so skutkom, ktorý sa mu kladie za vinu a výslovne sa vzdáva podať sťažnosť proti tomuto uzneseniu. Priebeh skutku popísal tak, že dňa 01.03.2021 asi okolo 17.00 h sa rozhodol ísť opraviť defekt na motorovom vozidle, ktoré patrí jeho priateľke. Vozidlo bolo odstavené pred bytovým domom, kde býva, nasadol si do neho ako vodič a vozidlo viedol až na cestu, kde opravil defekt a potom sa rozhodol vrátiť s ním späť pred bytovku. Keď s vozidlom zaparkoval, hneď vedľa neho stála policajná hliadka, ktorá ho kontrolovala a počas kontroly bolo zistené, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Zo spáchanej trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou svedka C. Pisára, člena policajnej hliadky, ktorý podrobne popísal z akého dôvodu išla hliadka predmetné vozidlo a jeho vodiča skontrolovať, pričom predmetné vozidlo mala hliadka stále na dohľad a keď k vozidlu prišli, tak na mieste vodiča sedela osoba, ktorú hliadka stotožnila ako obžalovaného M. B..

Pokiaľ obhajoba obžalovaného namietala, že výpoveď tohto svedka bola na hlavnom pojednávaní iba prečítaná z prípravného konania, ktorá však nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom, tak s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Výpoveď uvedeného svedka bola na hlavnom pojednávaní prečítaná v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 Tr. por. na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovaného, pričom zo strany obžalovaného tento postup na hlavnom pojednávaní nebol spochybňovaný, preto námietky v tomto smere sú neopodstatnené. Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namieta až v odvolacom konaní, že na hlavnom pojednávaní došlo len k prečítaniu výpovede svedka, tak k tomu odvolací súd uvádza, že obžalovaný mal možnosť navrhnúť výsluch tohto svedka ako aj ďalších svedkov jednak pred konaním hlavného pojednávania ako aj na hlavnom pojednávaní, čo však neučinil, napriek tomu, že v písomnom predvolaní na hlavné pojednávanie bol poučený o možnosti podania návrhov na vykonanie dokazovania.

Obhajoba taktiež namietala, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé najmä, kde stálo, resp. po ktorej ulici a akým smerom a rýchlosťou sa pohybovalo služobné motorové vozidlo, keď hliadka zaregistrovala vozidlo Škoda SUPERB, po ktorej ulici a akým smerom a rýchlosťou sa pohybovalo vozidlo Škoda SUPERB, v akej vzdialenosti od služobného vozidla PZ vozidlo Škoda SUPERB odbočilo na ul. L. B. a kde zaparkovalo pred vchodom bytového domu. K tomu odvolací súd poznamenáva, že táto okolnosť nemá vplyv na posúdenie skutkových okolností prípadu a je pre závery súdu o vine obžalovaného irelevantná.

Vykonaným dokazovaním na súde prvého stupňa bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok sa stal, tak ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že ho spáchal obžalovaný, čo napokon obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu aj sám potvrdil.

Okresný súd po právnej stránke správne kvalifikoval konanie obžalovaného, ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, keďže sa dôsledne neriadil ustanovením § 38 ods. 1 Tr. por., čo malo za následok, že napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>> a uložený trest je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste zrušil a o treste podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Obžalovanému bol ukladaný trest podľa ustanovenia § 348 ods. 1 Tr. zák. umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Okresný súd v danom prípade nesprávne u obžalovaného vzhliadol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený, čo malo za následok, že sa podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšila dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a to na osem mesiacov. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú totižto súčasťou skutkovej vety a objektom trestného činu, preto okresný súd nemal na jeho predchádzajúce odsúdenia prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Odvolací súd u osoby obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti.

V súvislosti s obžalovaným navrhovaným druhom trestu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák., podľa ktorého tresty uvedené v § 32 Tr. zák. možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak. Zo znenia cit. ustanovenia vyplýva, že súd pri ukladaní trestu v prípade trestných činov, ktorých horná hranica sadzby, ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona, nepresahuje 5 rokov, nemusí ukladať trest odňatia slobody, ale v zmysle zásad pre ukládanie trestu môže rozhodnúť, aký druh trestu, z trestov uvedených v ustanovení § 32 Tr. zák. uloží, či už samostatne alebo popri sebe. Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že pri menej závažných trestných činoch logicky prichádza do úvahy ukládanie alternatívneho trestu, ktorým je aj peňažný trest. Odvolací súd následne skúmal, či sú splnené podmienky na uloženie alternatívneho trestu.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Podľa § 56 ods. 2 Tr. zák. bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 <[aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z. %252356'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.aspi.sk/ASPI/ASPI/300/2005/Z.z.%252356%26ucin-k-dni%30.12.9999)> môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela trest odňatia slobody neukladá.

Súd má za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a prevýchovu obžalovaného postačuje aj peňažný trest v zmysle § 56 ods. 2 Tr. zák.. Súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného a uložil mu peňažný trest vo výške štyristo eur. Súd má za to, že vzhľadom na okolnosti spáchaného prečinu a možnosti nápravy obžalovaného, takýto trest napĺňa účel trestu individuálnej prevencie ako aj generálnej prevencie. Zároveň súd uložil obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov.

Odvolací súd zároveň obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dvoch rokov, keďže opakovane porušuje pravidlá cestnej premávky.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.